

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ เป็นการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศในภาคพื้นเอเชีย โดยความริเริ่มของ ดร.จี.ดี.สนธิ (Dr.G.D.Sondhi) สมาชิกในคณะกรรมการโอลิมปิกสากลแห่งประเทศอินเดียร่วมกับผู้นำการกีฬาของ 13 ประเทศในเอเชีย และการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 1 ได้จัดขึ้นระหว่างวันที่ 4-11 มีนาคม ค.ศ.1951 ณ.กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย

กีฬาเอเชียนเกมส์ ได้เจริญรุดหน้าอย่างมากในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา โดยเริ่มต้นจากนักกีฬาเพียง 500 คน จาก 11 ประเทศ เข้าแข่งขันกีฬา 6 ชนิด ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 1 จนกระทั่งมีนักกีฬารวม 5,983 คน จาก 43 ประเทศ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา 34 ชนิด ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 12 ณ.กรุงฮิโรชิมา ประเทศญี่ปุ่น ในปี ค.ศ.1994

การจัดการแข่งขันกีฬา ได้ริเริ่มจัดหมู่บ้านนักกีฬาตั้งแต่ครั้งที่ 10 ณ.กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ เพื่อให้ให้นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ของทุกประเทศได้รับการอำนวยความสะดวก เรื่องที่พัก, อาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตามหลักการของการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ (The Olympic Games, 1982:55) ซึ่งกำหนดไว้ในกฎบัตรโอลิมปิก (Olympic Charter) ข้อ 42. รวมทั้งแนวคิดในปัจจุบันเกี่ยวกับหมู่บ้านนักกีฬาเพื่อโอลิมปิกเกมส์ ตามคู่มือการขอเป็นเจ้าภาพกีฬาโอลิมปิกเกมส์เกี่ยวกับหมู่บ้านโอลิมปิกใน 10 ข้อ ดังนี้

1. พื้นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องในการแข่งขัน
  - 1.1 หมู่บ้านโอลิมปิกถึงสถานที่แข่งขันต่าง ๆ (ระยะทางเป็นกิโลเมตร)
  - 1.2 พื้นที่ในส่วนท้องถิ่นโดยแสดงให้เห็นภาพความสัมพันธ์ระหว่าง หมู่บ้านโอลิมปิกและพื้นที่ในเขตเมือง
2. รายงานลักษณะต่าง ๆ ของเมือง (ชนิดของที่พักต่าง ๆ)
3. กำหนดการเกี่ยวกับขั้นตอนการทำงาน
4. รายงานระบบการขนส่งภายในหมู่บ้านโอลิมปิก
5. รายงานเกี่ยวกับมาตรการความปลอดภัยในหมู่บ้านโอลิมปิก

6. แผนงานประกอบด้วย
  - 6.1 การจัดบริเวณสำนักงานบริการชั่วคราว NOC Service Center (NOC) จะทำอย่างไร รวมทั้งป้องกันตำแหน่งของสถานที่ภายใน
  - 6.2 อาคารตึกและห้องต่างๆจะจัดอย่างไร รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ และเครื่องตกแต่ง
  - 6.3 พื้นที่ผิวเป็นตารางเมตร (จากกำแพงถึงกำแพง) ของห้องเดี่ยวและห้องคู่
  - 6.4 จำนวนเตียง โปรดระบุ
    - 6.4.1 จำนวนห้องเดี่ยว
    - 6.4.2 จำนวนห้องคู่
  - 6.5 จำนวนพื้นที่ห้องต่อคน
7. อาหาร
  - 7.1 ระบุจำนวนร้านอาหาร
  - 7.2 พื้นที่ร้านอาหารเป็นตารางเมตร พร้อมทั้งนั่งในแต่ละร้าน
  - 7.3 สถานที่ร้านอาหารในแผนที่หมู่บ้านโอลิมปิก
8. การบริการอื่นๆ
  - 8.1 บอกรายละเอียดเกี่ยวกับพื้นที่สำหรับสนทนาการ และที่พักผ่อนหย่อนใจ
  - 8.2 สถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา
  - 8.3 ร้านค้าและการบริการอื่นๆ
  - 8.4 สถานที่ข้างเคียงในแผนที่หมู่บ้านโอลิมปิก
  - 8.5 การบริการเหล่านี้จะต้องดำเนินการตามแนวทางหมู่บ้านโอลิมปิกของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล The International Olympic Committee (IOC)
9. จำนวนสถานที่ฝึกซ้อมภายในหมู่บ้านโอลิมปิก
10. หลักประกันจากองค์กรและเจ้าของ เพื่อให้คำยืนยันว่าหมู่บ้านโอลิมปิกจะต้องสร้างขึ้นแน่ และเจ้าของยินดีจะให้ใช้ที่ดินหรือตัวอาคาร หรือการติดตั้ง ส่วนในกรณีที่มีสิ่งก่อสร้างและการติดตั้งอยู่แล้ว จะต้องดำเนินการตามคู่มือแนวทางหมู่บ้านโอลิมปิกของ IOC พร้อมทั้งส่งต้นฉบับเอกสาร ให้ IOC

ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 นี้ (บางกอกเกมส์ "มิตรภาพไร้พรมแดน", 2541: 22) คณะรัฐมนตรีไทยได้ประชุมเมื่อวันที่ 23 และ 30 พฤษภาคม 2532 มีมติอนุมัติในหลักการให้กำหนดเป็นนโยบายบันได 3 ขั้น สู่การพัฒนากีฬาของชาติ โดยให้ประเทศไทยรับการเป็น

เจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา 3 ระดับ ได้แก่ ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และ โอลิมปิกเกมส์ และมีมติเห็นชอบให้ประเทศไทยเสนอตัวรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ซึ่งจัดขึ้นในวันที่ 6-20 ธันวาคม 2541 ต่อสภาโอลิมปิกแห่งเอเชีย (The Olympic Council of Asia หรือ OCA) ต่อมาในการประชุมสภาโอลิมปิกแห่งเอเชียที่กรุงบักกิงปี พ.ศ.2533 ประเทศไทยได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ดังกล่าว ซึ่งนับเป็นความภาคภูมิใจของประชาชนชาวไทยอย่างมาก ที่สภาโอลิมปิกแห่งเอเชียให้ความเชื่อมั่นต่อประเทศไทยให้เป็นเจ้าภาพจัดมหกรรมกีฬายิ่งใหญ่ที่สุดของชาวเอเชียเป็นหนที่ 4 ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศที่ได้จัดกีฬาเอเชียนเกมส์มากที่สุดอีกด้วย

รัฐบาลไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 อย่างเป็นทางการเพื่อเตรียมการรองรับการจัดการแข่งขันขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2536 โดยมีรองนายกรัฐมนตรี นายบัญญัติ บรรทัดฐาน เป็นประธาน พร้อมกับได้แต่งตั้งคณะกรรมการออกเป็น 6 สาขา ในปี พ.ศ. 2538 รัฐบาลได้มอบหมายให้กระทรวงการคลังในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการลงทุนก่อสร้างศูนย์การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต จังหวัดปทุมธานี โดยใช้เงินงบประมาณกว่า 6,300 ล้านบาท ซึ่งจัดให้มีการประกวดออกแบบอาคารต่าง ๆ ที่มีขึ้นในโครงการนี้ โดยบริษัท คอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด (COT) และกลุ่มบริษัท คือ บริษัท เซ็นเตอร์ ออฟ สแตนดาร์ด เอ็นจิเนียริง จำกัด (CSE) และบริษัท สำนักงานสถาปนิกทวิธา จำกัด ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ชนะเลิศในการประกวดออกแบบ ภายในศูนย์นี้มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ หมู่บ้านนักกีฬา 5,000 หน่วย, สนามกีฬาและศูนย์แข่งขันกีฬาทางน้ำ, อาคารยิมเนเซียมจำนวน 7 หลัง, ศูนย์อำนวยการและบริการนักกีฬา (International zone), โครงข่ายสาธารณูปโภค, สนามกีฬากลางแจ้ง และภูมิสถาปัตยกรรม (Landscape) ต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของคณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขันขึ้นใหม่ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยมีรองนายกรัฐมนตรี นายพิชัย รัตตกุล เป็นประธานคณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ และได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ เป็น 9 ฝ่าย ภายใต้การดูแลของสำนักเลขาธิการ ได้แก่ ฝ่ายเทคนิคกีฬา, ฝ่ายสถานที่แข่งขันและที่พัก, ฝ่ายอำนวยการ, ฝ่ายการเงินและสิทธิประโยชน์, ฝ่ายพิธีการและการแสดง, ฝ่ายความปลอดภัยและระบบจราจร, ฝ่ายเทคโนโลยี, ฝ่ายกิจกรรม, ฝ่ายประชาสัมพันธ์เพื่อดำเนินงานเร่งด่วนในเรื่องการก่อสร้างสนาม รวมทั้งหมู่บ้านนักกีฬา เพื่อรองรับการจัดการแข่งขันครั้งนี้

สำหรับ หมู่บ้านนักกีฬา (Athletes Village) (พิชิตินันต์ ตั้งตระกูล, บรรณานุกรม, 2539: 25-27) มีงบประมาณค่าก่อสร้างและการออกแบบประมาณ 2,000 ล้านบาท ตั้งอยู่บนพื้นที่

ประมาณ 100 ไร่ ในมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ภายในโครงการประกอบด้วย ห้องพัก นักกีฬาทั้งสิ้น 4,100 หน่วย (4,900 ห้องนอน) แบ่งเป็น ห้องพักชนิดห้องนอนเดี่ยว 3,300 หน่วย (3,300 ห้องนอน) และห้องพักชนิดห้องนอนคู่ 800 หน่วย (1,600 ห้องนอน) ในช่วงการแข่งขัน สามารถจุนักกีฬาเข้าพักอาศัยได้ประมาณ 9,800 คน นอกจากนี้ยังประกอบด้วยสถานที่ทำงานชั่วคราวของ National Olympic Committee (NOC) ห้องนวดตัว ห้องพักผ่อน สำหรับนักกีฬาแต่ละชาติรวม 41 ชาติ โดยมีผู้ออกแบบเพียง 1 บริษัท คือ บริษัท คอนซัลแทนท์ ออฟ เทคโนโลยี จำกัด (COT) ขอบเขตงานทั้งหมด ประกอบด้วย การออกแบบสถาปัตยกรรม วิศวกรรมโครงสร้าง วิศวกรรมระบบภายในอาคาร สาธารณูปโภคนอกอาคารและภูมิสถาปัตยกรรม

เนื่องจากการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ได้จัดให้มีขึ้นในปลายปี พ.ศ.2541 ซึ่งมีเวลาออกแบบและก่อสร้างอาคารหมู่บ้านนักกีฬาเพียง 2 ปีเศษ เป็นอาคารสูง 8 ชั้น, 12 ชั้น และ 14 ชั้น จำนวน 19 อาคาร, 3 อาคาร และ 1 อาคาร ตามลำดับ จึงมีการออกแบบโดยนำเอาเทคโนโลยี“การก่อสร้างด้วยระบบชิ้นส่วนสำเร็จรูป” (Prefabrication) มาใช้ในการก่อสร้าง ที่พักนักกีฬาเหล่านี้ภายหลังการแข่งขัน ส่วนใหญ่จะใช้เป็นหอพักนักศึกษา และอาจารย์ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รวม 4,600 ห้อง ส่วนอีก 300 ห้องที่เหลือจะยกให้เป็นที่พักนักกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม หมู่บ้านนักกีฬาเอเชียนเกมส์ตั้งแต่ครั้งที่ 10 เป็นต้นมา เป็นการลงทุนที่สูงมากรัฐบาลในฐานะผู้รับผิดชอบในการก่อสร้างจึงมีนโยบายให้การใช้สอยภายหลังการแข่งขันเป็นหลักในการออกแบบและจัดที่พักอาศัย เช่น การใช้เป็นที่พักข้าราชการ, ขายเป็นเอกชน หรือให้บริการต่อเนื่อง เป็นต้น เมื่อศึกษาแนวคิดและการจัดที่พักอาศัยรวมกับสิ่งอำนวยความสะดวกของหมู่บ้านนักกีฬา ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่านักกีฬาและเจ้าหน้าที่ รวมถึงกองบัญชาการนักกีฬา (บก.นักกีฬา) มีความต้องการความสะดวกสบายในระหว่างที่พำนักอยู่ระหว่างการแข่งขันเป็นอย่างมาก และต้องให้บริการต่าง ๆ มีความพร้อมสรรพ ความพร้อมจัดการแข่งขันฯ จึงต้องพิจารณาข้อกำหนด, เงื่อนไข และจัดสภาพแวดล้อมให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ แม้กระทั่งทำเลที่ตั้งของหมู่บ้านนักกีฬาก็จะต้องอยู่ในตำแหน่งที่สะดวกต่อการคมนาคม การจัดการสาธารณูปโภค, การแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดและการใช้สอยภายหลังการแข่งขัน เป็นต้น นอกจากนี้การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในหมู่บ้านนักกีฬาตั้งแต่เอเชียนเกมส์ครั้งที่ 10 เป็นต้นมา เจ้าภาพจัดการแข่งขันมักจะใช้แบบอย่างจากการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกของการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ผ่านมา ซึ่งไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน (ตามกฎหมายบังคับของสภาโอลิมปิกแห่งเอเชียเกี่ยวกับหมู่บ้านนักกีฬา ซึ่งไม่กำหนดรายละเอียดที่ชัดเจน) และไม่ได้คำนึงถึงความพึงพอใจของ

นักกีฬา ว่าสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ได้รับพอใจหรือไม่ ดังนั้น จึงควรที่จะศึกษาว่าเมื่อนักกีฬา เข้าพักอาศัยในระหว่างการแข่งขันนั้น นักกีฬาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอย่างไรต่อสภาพห้องพัก สภาพอาคาร พนักงานบริการ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก และมีข้อบกพร่องในเรื่องของระบบ สาธารณูปโภค การบริการต่าง ๆ ในบ้านพักนักกีฬาหรือไม่ เพื่อที่จะเป็นแนวทางแก้ไข ปรับปรุง ในการดำเนินการจัดการให้เหมาะสมกับโครงการในรูปแบบเดียวกันในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของนักกีฬา ที่มีต่อสภาพภายนอกอาคาร, สภาพภายในอาคาร, สภาพภายในห้องพัก, พนักงานบริการ/พนักงานรักษาความปลอดภัย, การบริการต่าง ๆ, อุปกรณ์อำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ
2. เพื่อนำผลที่ได้จากข้อ 1. มาวิเคราะห์หาแนวทางปรับปรุงสภาพภายนอกอาคาร, สภาพภายในอาคาร, สภาพภายในห้องพัก, พนักงานบริการ/พนักงานรักษาความปลอดภัย, การบริการต่าง ๆ, อุปกรณ์อำนวยความสะดวก และสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ ให้เหมาะสมกับโครงการในรูปแบบเดียวกันในอนาคต

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตดังนี้

1. พื้นที่ที่ทำการศึกษา คือ หมู่บ้านนักกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต จังหวัดปทุมธานี
2. ศึกษาเฉพาะนักกีฬาทีมชาติไทย จากจำนวน 875 คน ที่ได้เข้าพักอาศัยในหมู่บ้านนักกีฬา ระหว่างการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13
3. สภาพทางกายภาพห้องพัก ได้แก่ ขนาดห้องพัก, การออกแบบตกแต่งภายใน, การถ่ายเทอากาศภายในห้องพัก, ขนาดห้องน้ำ เป็นต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น ข้อมูลที่ศึกษามี 2 ประเภท คือ
  - 1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ จากการสัมภาษณ์พูดคุยกับนักกีฬา สังเกตจากสภาพจริง และการสำรวจภาคสนามโดยการสำรวจสภาพแวดล้อมโดยรอบ และจากการตอบแบบสอบถามของนักกีฬาไทย

- 1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการศึกษาข้อมูลรายละเอียดของหมู่บ้านนักกีฬาครั้งที่ผ่านมา และในปัจจุบัน, แบบแปลน, ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร, คู่มือการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก, มาตรฐานคุณภาพห้องพัก, มาตรฐานที่พักอาศัยในแฟลตและอพาร์ทเมนท์, และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ได้นำข้อมูลทั้ง 2 ประเภท มาเป็นตัวแปรในการสร้างข้อคำถามเพื่อสอบถามนักกีฬาต่อไป

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการแจกและเก็บแบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 7-19 ธันวาคม 2541 บริเวณสำนักงานบริการชั่วคราว NOC Service Center (NOC) ของนักกีฬาไทย, ห้องโถงบริเวณชั้นล่างของอาคารที่พักนักกีฬาไทย, ศูนย์อำนวยความสะดวกและบริการนักกีฬา (International Zone), ห้องอาหาร (Canteen) และสำนักงานหมู่บ้านนักกีฬา ซึ่งมีผู้วิจัยและผู้ช่วยแจกและเก็บแบบสอบถาม จำนวน 5 คน โดยแบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูล 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สรุปการประเมินผลสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในบ้านพักนักกีฬา แบ่งเป็น 7 ด้าน คือ

- 2.1 สภาพภายนอกอาคาร
- 2.2 สภาพภายในอาคาร
- 2.3 สภาพภายในห้องพักนักกีฬา
- 2.4 พนักงานบริการและพนักงานรักษาความปลอดภัย
- 2.5 การบริการต่าง ๆ
- 2.6 อุปกรณ์อำนวยความสะดวก
- 2.7 สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ นำเสนอข้อมูลออกมาในรูปแบบของ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

4. นำข้อมูลที่ได้รับมาทำการวิเคราะห์และนำเสนอผลงานการวิจัย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. นักกีฬา หมายถึง นักกีฬาไทยที่เข้าแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 และพักอาศัยอยู่ในหมู่บ้านนักกีฬา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต จังหวัดปทุมธานี

2. บ้านพักนักกีฬา หมายถึง หมู่บ้านนักกีฬาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต จังหวัดปทุมธานี

3. สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในที่นี้มีการแบ่งประเภทไว้ 7 ประเภท ดังนี้

- 3.1 สภาพภายนอกอาคาร ได้แก่ ทัศนียภาพรอบ ๆ อาคาร และรูปแบบอาคารที่พัก
- 3.2 สภาพภายในอาคาร ได้แก่ ความสะดวกสบายในการใช้ประตูเข้าอาคาร, ความสะดวกสบายในการใช้ที่นั่งในห้องโถง เป็นต้น
- 3.3 สภาพภายในห้องพัก ได้แก่ ความสะดวกสบายของขนาดห้องพัก, การออกแบบตกแต่งภายใน, การถ่ายเทอากาศภายในห้องพัก เป็นต้น
- 3.4 พนักงานบริการและพนักงานรักษาความปลอดภัย ได้แก่ ความเพียงพอของพนักงานบริการต่าง ๆ, ความเพียงพอของพนักงานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น
- 3.5 การบริการต่าง ๆ ได้แก่ ห้องอาหาร, ห้องซักอบรีด, การจัดเก็บขยะ เป็นต้น
- 3.6 อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้แก่ โต๊ะเขียนหนังสือ, ชั้นวางของ เป็นต้น
- 3.7 สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ได้แก่ ไฟฟ้าแสงสว่างรอบ ๆ อาคาร, ความสะดวกในการใช้ถนนและทางเท้า, ระยะเวลาจากอาคารที่พักถึงสนามแข่งขัน และการระบายน้ำทิ้ง

ข้อจำกัดในการวิจัย

เนื่องจากระยะเวลาในการแจกแบบสอบถามมีจำกัด แต่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยทุกประการ อีกทั้งการอยู่อาศัยในโครงการบ้านพักนักกีฬาของนักกีฬานับว่ายังเป็นประสบการณ์ใหม่ และงานวิจัยเกี่ยวกับการพักอาศัยในบ้านพักของนักกีฬานั้น ยังไม่มีขึ้นสำหรับประเทศไทย ทำให้การดำเนินงานวิจัยอาจขาดตกบกพร่องได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยนี้เป็นการยืนยันความคิดเห็นที่แท้จริงของนักกีฬา ที่มีต่อสภาพภายนอกอาคาร, สภาพภายในอาคาร, สภาพภายในห้องพัก, พนักงานบริการและรักษาความปลอดภัย, การบริการต่าง ๆ, อุปกรณ์อำนวยความสะดวก ตลอดจนระบบสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ เพื่อให้ทราบถึงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดี/ข้อเสีย ของการพักอาศัยในบ้านพักนักกีฬานี้ เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงการให้เหมาะสมต่อไป

ผลที่ได้จากการศึกษา ย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อโครงการในรูปแบบเดียวกันในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาการกำหนดสภาพทางกายภาพของที่พักอาศัย กล่าวโดยสรุปแล้ว การศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผล ความพึงพอใจสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในโครงการบ้านพักนักกีฬาที่รัฐบาลได้จัดให้มีขึ้น